

WaPo podrobně popsalo novou taktiku zodpovědnou za poslední úspěchy Ruska na Donbasu

 lipovylisť.cz/wordpress/wapo-podrobne-popsalo-novou-taktiku-zodpovednou-za-posledni-uspechy-ruska-na-donbasu

David Z Moravy

3. října 2024

Andrew Korybko 03.10.2024

Abychom parafrázovali slavné rčení: „Rusové sedlají pomalu, ale jezdí rychle“, je možné, že vše se brzy zrychlí v důsledku toho, že Rusko konečně přijme tuto taktiku.

Washington Post (WaPo) ve středu zveřejnil článek o tom, jak se „východ Ukrajiny pod vylepšenou ruskou taktikou, vynikající palebnou silou“ shoduje s ruským dobytím strategického ukrajinského pevnostního města Ugledar na křižovatce fronty Donbass a Záporoží. Podle nich se Rusko nyní spoléhá na útočné týmy, každý o velikosti čtyř vojáků, aby se vyhnulo sledování dronů. Má také mnohem více vybavení než Ukrajina a je také schopna lépe koordinovat své útoky.

Anonymní důstojník ze 72nd Mechanizovaná brigáda, která bojovala v Ugledaru „asi dva roky bez úlevy“, jim řekla, že „dělostřelecké salvy v oblasti někdy dosahují 10 granátů ku 1 ve prospěch Ruska a klouzavé bomby vypouštěné bez odporu z proudových letadel mohou zničit celé úseky zákopové linie a kdo je obsluhuje.“ WaPo dodal, že Ukrajina se stále snaží doplnit své ztráty a byla rozptýlena invazí do ruské Kurské oblasti, jejíž poslední výsledek byl předvídatelný.

Další zajímavou lahůdkou z jejich zprávy je, že „zničení železnic a mostů (kolem Pokrovska) znamená, že jsou fakticky ztraceny“. této analýzy mohou dozvědět více o tom, jak může dobytí tohoto města změnit hru pro frontu na Donbasu Čtenáři se z, ale je také důležité,

že Rusko konečně míří na ukrajinskou vojenskou logistiku. Stále se to nedotkne mostů přes Dněpr ani žádné ze železnic spojujících Ukrajinu s Polskem, ale alespoň konečně ničí ty poblíž fronty.

I když žádná z těchto taktik není nová, je to poprvé, co je Rusko použilo, natož vůbec. Upuštění „masných útoků“ ve prospěch malých útočných týmů bylo dlouho opožděné, stejně jako bombardování ukrajinských zákopů a zacílení jeho vojenské logistiky poblíž frontové linie. Rusko bylo vždy daleko napřed v „závodě logistiky“ / „opotrebovací válce“, ale teprve nyní dělá něco jiného než spoléhání se na hrubou sílu, když konečně vymýšlí účinnější způsoby, jak tuto výhodu využít.

Abychom parafrázovali slavné rčení: „Rusové sedlají pomalu, ale jezdí rychle“, je možné, že vše se brzy zrychlí v důsledku toho, že Rusko konečně přijme tuto taktiku. Otázkou však stále zůstává, proč tyto improvizace trvalo tak dlouho. Toto zpoždění si vyžádalo obrovské náklady. Nejpravděpodobnějším vysvětlením je, že její ozbrojené síly donedávna neměly životaschopné zpětnovazební smyčky. Nepřesné zobrazení situace v první linii také mohlo zatemnit vnímání velení.

Kombinace těchto dvou vysvětluje, proč Rusku trvalo tak dlouho, než zavedlo to, co po něm jeho příznivci už nějakou dobu chtějí. Tyto problémy se však netýkají pouze jejich ozbrojených sil, protože sužují Rusko obecně. Není neobvyklé, že někdo řekne svým nadřízeným to, co si myslí, že chtějí slyšet, místo aby se s nimi podělil o brutální pravdy. Stejně tak se nadřízení jen zřídka cítí dobře, když uzná, že jejich plány nefungují, a proto často nevyžadují zpětnou vazbu.

Sdílení nevyžádaných rad je považováno za hluboce urážlivé, protože je vnímáno jako zpochybňování úsudku nadřízeného, a proto je téměř vždy zahozeno. Konstruktivních kritik je málo, což vytváří ozvěnu, která přispívá ke skupinovému myšlení a vytváření alternativní reality. To oddaluje tolik potřebné reformy, protože ti, kdo

jsou odpovědní za jejich nařizování, ani nevědí, že jsou potřeba, dokud se problémy nestanou příliš vážnými na to, aby je ti pod nimi popírali nebo ignorovali.

Odpovědnost obvykle nenásleduje ani po reformách, protože ti, kteří popírali nebo ignorovali problémy, které je vyvolaly, jsou jen zřídka potrestáni, natož aby opustili své pozice. Prostě prosí neznalost nebo si najdou obětní beránky, což obvykle uspokojí jejich nadřízené. Ti samí nadřízení se také často nerozhodují vytvářet smyčky zpětné vazby nebo zlepšovat cokoli, co již mají, poté, co nařídili provedení reformy, protože groupthink je oklamal, aby si mysleli, že žádné systémové problémy neexistují.

Předchozí odstavce jsou sice drsné, ale vysvětlují, proč „Rusové seděli pomalu“, ať už z hlediska byrokracie, obchodu, diplomacie, vojenských záležitostí nebo čehokoli jiného. Začnou „rychle jezdit“, až když si nadřízení uvědomí, že systémové problémy existují a vyžadují řešení reformou, načež se „mocenské vertikály“, kterými je Rusko známé, rozjedou kvůli disciplíně a strachu z dalšího rozčilení rozzlobeného nadřízeného. Něco takového se možná konečně děje se speciální operací .

Continue Reading

[Previous Všichni se mýlili v poslední izraelsko-libanonské válce](#)